

Kadonnut kinkku

Sävellys: Tuisku Marttinen

Sanat: Arvo Marttinen

Kadonnut kinkku

Hämärässä torkkunut Tarkiainen
aivan pelästy pyllylleen,
kun vilja-aittansa hiljaisen
ovi nykästiin raolleen.
Sitten jyvälaaria kauhoen
joku peittää kiiltävän käärileen,
ja alta viiksien hymyillen
hän heittää ovelan silmäyksen.

Kertosäkeistö:

Tuli jouluaatto ja sousti
kuu juustomassaisen mäskin,
ja pakkastaivaalle nousi
käryt siirapin ja läskin.
Mutta missä on aaton karkki,
missä on aaton lanttu?
Santaparkki, Santaparkki,
hokenut vain on Santtu.

Kun illalla riihitonttu
sai kuulla tuoreen tuon uutisen.
meni leveeksi suunsa monttu;
syy tutun on jo tapauksen:
outoja olleet on ennenkin
isäntämme nää touhut,
pahnoissa riihellä syksyisin
piian kanssa on piehtaroinut!

Riihellä sitten illastaan,
tontut sopivat yhteen näin.
Kuusikin saadaan juhliitaan,
kunhan viedään linnuille lyhteet vain.
Näki tontut outoja kierroksellaan:
koko talosta puuttui väki!
Eikä puuro liedellä kiehunutkaan,
oli tyhjä myös pulkkamäki!

Kertosäe

Tontun päässä äkkiä jysähtää
kuin kalahtais hirren pätkät,
sydän jännityksestä pysähtää,
kun penkoo hän aittojen kätköt.
Sitten riihelle juoksee ja askelten
jäljet hangelle ei jää;
on salattu silmiltä ihmisten,
tulet taivaalla kimmeltää.

Tuli riihen uunissa räiskähtää,
vanha lauta sillan alta,
joulupöydän virkaa tehdä saa,
kaikki näyttää kauniimmilta.
Kuusi tuoksu ja kynttilät valaisee,
on pöydässä limput ja kiulut,
sahtiryppy niin mukavasti raukaisee,
Pian kinkusta on luuviulut.
Kertosäe

Kadonnut kinkku

Polkka moderato

Nimim. Tonttu Tarkiainen

$\text{♩} = 100-110$

1. Hä-mä-räs-sä tork-ku-nut Tar-ki-ai-nen ai-van pe-läs-tyi pyl-tyl-leen, kun vil-ja ait-tan-sa hil-jai-sen o-vi

ny-käis-tiin ra-ol-leen. Sit-ten jy-vä-laa-ri-a kau-ho-en jo-ku peit-tää kiil-tä-vän kää-ri-leen, ja

al-ta viik-si-en hy-myl-len hän heit-tää o-ve-lan sil-mäyk-sen. Tu-li jou-lu - aat -to ja

Masurkka $\text{♩} = 130$

so-ou -si kuu juus-to mas-sai-sen mä-äs -kin, ja pak-kas-tai-vaal-le

no-ou -si kä-ryt sii -ra -pin ja lä -äs -kin. Mut-ta mis-sä on aa-ton

ka -ark-ki, mis-sä on aa-ton la-ant-tu? San-ta -park -ki,

San-ta-park-ki ho-ke-nut vain on Sa-ant-tu.

⊕ -merkki pätee säkeistöjen 2-3 ja 4-5 välillä ja tarkoittaa, että 2.-säkeistöä seuraa välittömästi 3.-säkeistö ja 4.-säkeistöä viides. Kertosäe lauletaan siis säkeistöjen 1, 3 ja 5 jälkeen.